

пастири, мудраци са звездом путују – цела васиона и све што постоји учествује у тој великој радости.

Касније апостол Павле, он рече својим хришћанима тада: *Радујте се свагда у Господу*. И то је порука која извире из ове радости божихне. Радовати се треба јер доласком Господа Христа ми смо примили све небеске и божанске дарове. Божанску веру, божанску љубав, божанску мудрост, вечни живот божански и све оно што Бог може дати људима Господ Христос је донео и предао нам у Цркви својој светој као у телу своме. А радовати се свагда у Господу зар и онда свети апостоле кад нас убијају, кад нас каменују, кад нас прогоне? Да и тада се треба радовати.

Пример те радости и у тим моментима јесте управо данашњи светитељ Божији кога прослављамо свети првомученик, архиђакон Стефан који је и онда када су га засипали камењем Јевреји, његово лице је било светло као анђео и он је радујући се видео небо отворено и Сина Човечијега – Господа Христа где са људском природом седи с десне стране Бога и Оца. И не само да се радовао томе него је пројавио једну такву свету врлину и свето расположење душе своје које је до тада било непознато. Он се молио за оне који су га убијали, који су га каменовали и камењем засипали: *Оче не уиши им ово у њих*. Другим речима, то су поновљене речи Господа Христа са крста који се молио Оцу своме небескоме – *ојроси им Оче јер не знају што раде*. Тако је и свети архиђакон Стефан угледајући се на свога Господа молио се за своје мучитеље, за своје убице, за оне који су чинили оно што нису знали јер су они њега оптужили лажно да он нарушава закон Божији, да је он против Мојсија, против пророка, а он је био сав у ствари у томе само што је доживљавао то на један

духовни начин а не формално као фарисеји и садучеји до тада.

Ето браћо и сестре то је празник Божића кога ми празнујемо ових дана и празноваћемо до Богојављења и поздрављати се између себе радосним поздравом – ХРИСТОС СЕ РОДИ одговарајући ВАИСТИНУ СЕ РОДИ. Тиме ми исповедамо своју хришћанску веру, исповедамо да смо на путу Божијем, да ако желимо да останемо на томе путу, јер знамо да само тај пут води у живот вечни ради кога је човек и створен и послат у овај свет овде на земљу. Није човек створен да поживи на земљи педесет или сто година, сасвим свеједно, па да га онда нестане. Не. Он је створен да живи вечно, да буде вечно биће зато што носи икону Божију у себи, јер је човек створен по лику и подобију Божијему.

Прва из рода људскога која се удостојила те велике славе после сина свога јесте Света Богородица која се удостојила да она буде та која ће нам родити Спаситеља света Господа Христа. Када су дошли праведни Јосиф и Света Дјева Марија да се попишу у тадашње време у Витлејем одакле су били пореклом, нису могли да нађу коначиште ни у једној гостионици ни у једној кући а дошло је време да Света Богородица роди сина свога првенца, богочовека, богомладенца. И они су се сместили у једну овчарску пећину где су пастири затварали овце, тамо је била слама, тамо су биле јасле где су овцама полагали, и Света Дјева је у тој пећини родила богомладенца Христа Спаситеља нашега. Бог који је постао човек није се застидео да се роди у пећини овчарској, да буде положен на сламу јер је он из љубави покренут, из наручја Очевога сишао на земљу ради нас људи и ради нашега спасења. Не личи ли ова овде

наша светиња на ту витлејемску пећину? Личи по свему браћо и сестре. И овај салаш је био намењен за ту сврху као и она витлејемска пећина а ево данас је постао храм Божији где се слави име Божије, где се пројављују чудеса Божија где се сабирамо у име Господње као што је Господ рекао: „Где су двојица или тројица сабрани у име моје ту сам и ја међу њима“. Ево и ми смо данас овде сабрани, не двојица или тројица, много нас је више хвала Богу, и да нас буде све више, сабрали смо се да прославимо рођење Христово и Његовог првог мученика и страдалника светог архиђкона, првомученика и апостола Стефана.

Нека би Господ учинио молитвама Свете Богородице и светог првомученика Стефана и осталих угодника из рода нашега и рода људскога, да и ми будемо и останемо у тој вери коју су нам они предали преко светих Отаца, преко нашега Светога Саве, преко наших светих предака до владике Николаја и оца Јустина, да се угледамо на њих, да идемо њиховим путем, да живимо њиховим животом и тако када завршимо наш земаљски пут да нас Господ прими у Царство своје небеско да тамо и ми са свима светима слаavimo, Њега чудесног богочовека Господа Христа, са Оцем и Духом Светим свагда сада и увек и у векове векова. Амин.

Христос се роди! Ваистину се роди!

Христос се роди! Ваистину се роди!

Христос се роди! Ваистину се роди!

Амин Боже дај.